

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDEKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos pelletsor egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetések és díjak HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:		A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	4 frt.	ÉLES KÁROLY.		
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:		
Negyed évre	1 frt.	Lukonich Gábor dr. Bárdi György dr. Darnay Kálmán.		
Egyes szám ára 10 kr.				

Az állatkiállítás alkalmából.

Az állattenyésztés jelentősége gazdasági életünkben napról-napra emelkedik s ma már a gazda jövődelmének egyik alapja állataiban rejlik. E jelentőségét nem csupán az emeli, hogy a mindjobban kihasznált föld több trágyát igényel, hanem emeli az az óriás verseny is, amellyel a magyar gabonának, nevezetesen pedig fő-életermesztményünknek, a búzáknak, megküzdenie kell. Az előző években a legvégső határig lenyomott buzaárak mellett egyszerre igen nevezetes jelentőségre emelkedett az állatok tenyésztése s habár ezek a buzaárak emelkedtek is, az állattenyésztésnek fontossága éppen nem csökkent s mindenkör megtartja a gazdaságban azt az elsőrendű szerepét, amelyet évek során kivívott magának.

Mert rossz gazda az, aki manapság, midőn az időjárás szeszélyein, a nyavalyák sokféleségein kívül a piacok százféle alakulásai irányozzák jövődelméit, csupán csak egy alapra, a növénytermesztésre bázisozná gazdasági életét s e mellett az állattenyésztést nagyon is másodrendű figyelemben részesítené. Az ilyen gazdát egy-egy nem remélt csapás alappában megrendítené s könnyen a tönk szélére juttathatná.

Ez az oka annak, hogy a kormány, az egyes gazdasági egyesületek, valamint a magánemberek is nagy gondal karolták föl az állattenyésztést és nemesebb, jobb és drágább anyagnak beszerzésével és meghonosításával, valamint az állomány szaporításával oda törekednek, hogy az állatok tenyésztéséből minél nagyobb jövődelmet produkáljanak.

Ezeknek az üdvös törekvéseknek hatása már nem egy helyütt nyilvánult. Hazánknak egyes vidékein az állattenyésztés igen szép virágzásra emelkedett s vannak olyan kisgazdák, akiknek főjövödelmét éppen az állataik adják. Hanem azután meg is lehet ám nézni, milyen pompás lovakat, szarvasmarhákat tenyésztettek ezek és milyen odaadó szeretettel, okos bánásmóddal nevelik ezek barmaikat. Az arabnak lova iránt való ismeretes rajongó szeretete kezd föléledni e vidékbeli népiünkkel az állatok iránt.

Valljuk meg, Sümege és vidékén még messze vagyunk attól, hogy virágzó állattenyésztésről beszélhessünk. Vannak ugyan jelenségek, amelyek elárulják, hogy a jó irány nálunk is tért hódít, ámde földművesosztályunk egész zömében még nagyon messze alatta maradt az állattenyésztésben a megfelelő színvonalnak.

Ugyanis a lefolyt évtizedek alatt sem mennyiségben, sem fajban és minőségben nem haladt akkorát földnépiünk állattenyésztése, mint ezt az országos színvonal szerint, a helyi körülményeket is mérlegelve, elvárhatuk volna.

Lova, szarvasmarhája mindig csak a régi: apró, gyöngye és satnya, a mennyiségre nézve pedig kevés. Ennek azok a kevésbé kedvező természeti viszonyok, melyek nálunk uralkodnak, nem egyedüli tényezői. Az ok abban rejlik, hogy népiünk még nem sajátította el az okszerű állattenyésztést és nem fejlődött ki benne az a gyöngéd, szelid bánásmód állataival szemben, amely már nem egy vidék föld-népeinek szép és jellemző vonása. Nálunk

— ha a hatósági ellenőrzés következtében az apaállatok annyira-mennyire meg is felelnek — az anyaállatok messze alatta maradnak a követelményeknek. Azután népiünk lovát, tináját hamar befogja, úgy hogy ezek a tökéletes kifejlődést el nem érhetik, hanem idő előtt megcsöknek. A szükséges kimélelet sem tapasztaljuk népiünkkel. Teherhordó barmaid annyira megterheli, hogy szinte a szive facsarodik el minden jóérzésű embernek, midőn a nyomorult, agyonterhelt állatok vergődését, gazdájának hatalmas ütlegeit látja, amiket azután éppen nem kezes szavak kíséretében osztogat kenyérkereső állatjára.

Az állatok istállószása, táplálása és tisztogatása sem olyan, amely megfelelne az okos állattenyésztésnek és így szó sem lehet arról, hogy népiünk szép, nagy és erőteljes állatokkal rendelkezzen. Igaz, e téren is a haladás lassú, ámde nálunk ez a lassúság egyenlő a stagnálással.

Emelni kell tehát vidékiünk állattenyésztésének színvonalát. Erre nézve az előirt szabályrendeleteken és hatósági közlegeken kívül igen üdvös befolyást gyakorolhatnak a nagyobb gazdák, akik jó példával járnak elől, s a lelkeszettel, tanítóval együtt szóval is buzdítolag hatnak a népre. Főként azonban a gazdasági egyesületek.

Ez utóbbiak egyik alkalmas eszköze, amellyel az állattenyésztés fölvirágoztatására hathatnak, az állatkiállítások rendezése. Az a 30—60 korona jutalom mégis csak szép összeg egy-egy földműves család háztartásában s a gazda érdemesnek tartja, hogy elnyeréséért sikra szálljon. És ezzel az az általános

A vámfelügyelő.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti tárcája —

Irtá: Alphonze Daudet

Az alkalmatosság, amelyen szomorú utamat a Lavezzi szigetek felé megtettem, az *Emilia* volt. Régi vámhajó volt ez, P. Vecchióból, melynek fedélzetén a szél, a hullámok és az eső ellen való védelemül rozoga sátor szolgált, alig elegendő egy asztal és két pad számára. Matrózaink a rossz időjárásnál nem sokkal különbek voltak. Izzadt orcáik, nedves ruháik, mint a szárítottban föllaggatott ruhadarakok gözölögtek; a legzordabb téli hidegben a szerencsétlenek egész napokon s éjszakákon át összekuporodtak a nedves padokon és csatakos ruháikban majd megvetted őket a hideg. Mert a f-délzetben nem volt szabad tüzet gyújtani, a partra meg csak ritkán szállottak. És mégsem panaszkodott volna egyikük sem. A legförtelmesebb időben egyformán jókedvű volt a száznandó vámhivatalbeli matróznépség.

Majdnem mindegyik feleséges ember volt már, némelyiknek gyermekei is voltak és mégis hónapokon keresztül távol kalandoztak családjuktól e körül a veszedelmes partvidék körül. Táplálékul alig kaptak egyebet penészes kenyérenél és fohagymanál, soha egy pohárka bor, vagy hus, mert hisz a bor is, a hus is drága és soha sem keresnek meg többet 500 franknál évente. Elképzelhető, mily kunyhóban lakott odahaza családjuk s mily pörén futkosnak a gyerekeik.

És mindamellét ezek az emberek egész meglepődteknek látszottak. A kormány mellett

nagy eső-vizzel telt kád állt, amellyel a legénység szomját oltotta s a jóleső *oh*, mely minden korty után felhangzott a szegény ördögök ajkáról, még maig is fülemben cseng. A jólesés e kifejezése oly neveltséges, de mindamellét oly megindító is volt.

A legmegerősebb köztük egy bonifációi fiatal szálas legény volt, akit társai Palombónak hívtak. Lett légyen szép idő, vagy a legförtelmesebb vihar, egyaránt jókedvű volt, füttyült, dalolt. S míg a többiek görnyedtek a hullámok által hánytatott hajó egyensúlyának helyreállításán, nyugodtan esendült Palombó hangja:

Nem, jó uram, ne tessék,
Tulságos nagy tisztesség,
Lizett okos kis leány,
Nem megy túl a falóján.

Füttyülhetett a déli szél, meg-megrecsegtetve az árbócokat, a vámfelügyelő nótája egyformán vígan esendült bele a vihar bömbölésébe. Egy napon azonban nem hallottam a hangját, bár vihar volt s az eső hatalmasan zuhogott a fedélzetem. Annyira feltűnt a dolog, hogy kidűgva fejem a sátorból, kérdezősködtem:

— Nos, Palombó, hol marad a nóta?

Palombó nem felelt. Mozdulatlanul feküdt a kormánykerék mellett. Fogai vacogtak és egész testét a hideg rázta.

— Punturája van, mondták a társai szomorouan.

Amit ők punturának neveztek, az mellhártya- vagy tüdőgyulladás. A hideg, a szél és a hajó ringása csak fokozták betegségét. Félrebeszél s mi sűrűn raktuk rá a borogatásokat. Estefelé roppant erőfeszítések árán egy elhagyott

kikötőbe evezünk, ahol alig adott más életjelt magáról, mint néhány ragadozó madár. Köröskörül kopár sziklák meredtek a parton, lent, majdnem a vízben pedig a vámház állt. Eloban a félelmes egyhangúságban ez a számozott hivatalos épület bizonyos titokzatos jellegűnek tűnt fel. Ide vitték a szegény Palombót, — szomorú kórház a beteg számára! A vámfelügyelő családjával az asztalnál ült. Mindnyájuknak sápadt arca volt, s lázasan fénylő szemük. A fiatal asszonyt, aki csecsemőjét ringatta karján, a hideg rázta, mialatt velünk szóba ereszkedett.

— Szörnyű egy hely, szólt csendesen a felügyelő, minden második évben más vált fel bennünket, mert a láz egymásután pusztítja el az embereket.

Most fődolog volt orvost keríteni. A legközelebbi azonban nyolc mérföldnyire lakott. Mihez fogjunk? A matrózok holtfáradtak voltak, s nem tehetők meg az utat. Az asszony ekkor kiszólt az ablakon, mire egy erős, csontos legény lépett be. Valódi mintaképe a banditának. Már a partraszálláskor feltűnt nekem.

— Ez az én bátyám, szólt a vámfelügyelő neje, amint Gecco, kissé kipirulva a szobába lépett. Rendkívüli bátorsága meglátszott rajta.

Az asszony halkán beszélgetett a legénnyel, közben közben a beteg felé mutatva. A liu fejét helyeslőleg bölintgatott, aztán anélkül, hogy csak egy szót is szólt volna, vállára vette puskáját s a sziklás uton néhány perc múlva eltűnt az éj sötétjében.

Közben a gyerekek, akik úgy látszott, nem a legszívesebben látták az atyjukat otthon, el-

nemzetgazdászai haszon is jár, hogy megtanulja az okos állattenyésztést, föltámad benne az állatok iránt való szeretet és értékesebb, hasznosabb lesz a vidék állattenyésztése, ami a közvagyonosodást, a jólétet emeli.

Azért üdvözöljük a sümegvidéki gazdakört, hogy fölvette az évekkal előbb elejtett fonalat és ismét állatkiállítás rendez. Tartása meg azután állandóan programjában: üdvös következménye el nem marad.

Vidékünknek pedig úgy nagyobb gazdait (már a jó példaadás okából is), mint a kisgazdákat szeretettel kérjük: vegyenek részt minél nagyobb számban a szeptember 4-én rendezendő állatkiállításon. A siker az ő kezökben van.

Mild Mihály bucsuja.

Augusztus hó 6-ika a plébánosi székeltől megvált Mild Mihály ünnepelésének napja volt. E napon vett bucsut az agg lelképásztor híveitől, akiknek tizennégy éven át lelki gondozója volt és e napon mondott neki istenhozzádot városunk közönsége. Szívet megható volt e bucsu és mély nyomot hagyott a lelkekben.

Volt plébánosunk reggel 9 órakor Vida János káplán és Varga István Jenő premontrai áldozópap segítségével tartotta bucsuünnepét. Az evangélium felolvasása után a nagyszámu közönséghez szép beszédet intézett, melynek végén a mindenható Istennek áldását esdette le a városnak népére, a szülőkre és gyermekekre, a szegényekre és gazdagokra, az árvákra és özvegyekre egyaránt. A bucsuzásnak a szív mélyéből fakadó szavai megnyitották a szívetek s a mély megindulástól sokaknak szemében könnyek ragyogtak.

Mise után Pozsonyi József városbíró vezetése alatt nagyszámu társaság tisztelkedett a plébánián s a városbíró lelkes szép szavakkal vett bucsut a város nevében Mild Mihály prépost-plébánostól. Mild válaszul, kijelentette, hogy működése alatt annyira összeforrott Sümeggel, hogy e város fiának érzi magát, róla soha el nem feledkezik, hanem szívébe zárja örökké.

Déli egy órakor a sümegi kaszinó nagytermében fényes bankett volt a távozó prépost-plébános tiszteletére. Ezen az első felköszöntőt Mild Mihály tartotta, lelkes szavakkal éltetvén az egyházmegye főpásztorát, Hornig Károly báró dr. megyei püspököt. Majd Lukovich Gábor dr. kelt szóra és emelkedett szellemű, szép beszédben méltatta a távozó lelképásztor érdemeit s kívánta ősz fejére az Istennek minden áldását. Ugyancsak Mildre emelték poharukat Barkóci Károly, Holub János szegvári plébános, Bogay János csabrendeki földbirtokos, Szita Román ferencendű házfőnök és Veg János. Mild Mihály a tisztelet szeretet és ragaszkodás lelkes nyilvánulásaitól mélyen meghatva mondott köszönetet. Még több tősz is volt. Lukovich Gábor dr. Holub Jánost, Barkóci Károly Bogay Jánost, Holub Jánost pedig Eitner Sándort köszöntötte fel.

A sümegi katolikus legényegyesület, szintén augusztus hó 6-án, örökké emlékezetes ünnepet rendezett az érdemekben gazdag prépost-plébános tiszteletére, aki az egyesületnek első elnöke, ala-

pitótágja és jótévedője. Délután 5 órára gyűlt össze a közönség az egyesület helyiségeiben, de bizony e helyiségek oly szűkeknek bizonyultak, hogy a közönségnek legnagyobb része az udvarra szorult. Az egyesület elnökéért nagyobb küldöttség ment s midőn ennek kíséretében megérkezett, kezdődött az ünnepély. Vida János másodelnök gyönyörű beszédet intézett az ünnepelt férfihoz, élénken festve azokat a dús érdemeket, amelyeket az egyesület fölvirágoztatása körül szerzett. Beszéde végén szívet elfogó jelenet volt, midőn Mild Mihály arcképéről a lepal lehullott. Az egész közönség hosszantartó, lelkes éljenzésben tört ki, s a megható jelenet könnyekig megindította az ősz prépost-plébánost. Elérzékenyülten rebegett köszönetet s ígéretet tőn, hogy az egyesületnek érdekeit ezután is lelke mélyéből támogatni fogja.

Erre Simon Gyula iparoslegény szavalt a el Pinter Györgynek ez alkalomra írt szép ódáját, mely élénk tetszést aratott, majd a közönség a Himnusz énekelte s ezzel az ünnepély véget ért.

Ez azonban csak egyik része volt a legényegyesület ovációjának. A nap zárópontja még hátra volt. Este fél kilencre óriási közönség gyűlt egybe a legényegyesület udvarán és környékén. Szinte az egész város népe ott hullámozott. Meggyújtották a lámpionokat és fáklyákat, többet, mint százat, s nemzeti lobogók alatt, cigányzene mellett és folytonos éljenzés közben megindult a nagy emberáradat. A menet a Széchenyi, a Kosuth Lajos, az Árpád- és a templom-uccán át a plébánia ház elé vonult. Itt megállva, zúgó éljenzés hangzott föl szakadatlanul, míg prépost-plébánosunk a nép előtt megjelent.

Egyszerre az éljenzés elhalt, a hegedűszó elnémult, pillanatnyi csend állott be. Ekkor Markó Ferenc iparos harsány érces hangon előadott beszédében forró köszönetet mondott Mild Mihálynak azokért az el nem muló érdemekért, amelyeket a katolikus legényegyesület istápolásával szerzett. A beszéd végén Istenhez szállva, bőséges áldást esdett le az agg lelképásztor fejére. Leírhatatlan szép jelenet következett. Az égből csillagaim enyhe fényét, a fáklyáknak az est homályával küzdő lobogását egyszerre ragyogó, intenzív világosságba emelte a föllángoló görög-tűz. Az embersokaság percekig tartó frenetikus éljenzésben tört ki, éljenzve az őreg papot, aki födétlen fejével, ősz hajával, jóságos arcával úgy állott ott, mint Istennek prófétája.

Végre elhalt a zúgó éljen, s a nem remélt tüntetéstől, meglepetve, szíve-lelke mélyéig meghatva rebegett forró köszönetet a katolikus legényegyesületnek. A pillanat magasztosságától elkapatva, szólt föl Holub János szegvári plébános s rövid szép beszéddel mutatott rá arra a zeretetre, amely Sümegnek népét és lelképásztorát egybefűzte s kérte Istennek áldását mindkettőre.

Az ünnepélyt az Isten áldd meg a magyart! himnusz fejezte be. Méltó befejezés volt ez: imádság, melynek minden szava, minden hangja a szív mélyéből szállt ki s repült föl a csillagos égig, föl a csillagos ég legfőbb Urához: Istenhez.

E fáklyásmenet volt a bucsu ünnepélyek zárópontja és méltó koronája. Benne nem csupán a katolikus legényegyesület, hanem az egész város népe ünnepelt agg lelképásztorunkat. Az elhangzott jó kívánságokhoz mi is hozzáfűzzük még egyszer a magunkét:

A mindenható Isten áldja meg!

H I R E K.

— **Augusztus 13.** Szomorú évforduló! Ma ötven éve, hogy nemzetünk egyik legnagyobb drámája véget ért: Görgei seregével Világosnál letette a fegyvert az orosz hadak előtt. Leáldozott a magyar szabadságnak és dicsőségnek napja. Sötét fekete fellegek vonultak hazánk égére. A bakó megkezdte borzasztó munkáját és megsokasodtak a magyar nemzet martírjai. Új Golgoták emelkedtek itt és ott, mindenfelé. Szálljon oda lelkünk e Golgotákra, övezzük körül soha el nem muló szent érzelemmel és imádkozunk lelkünk mélyéből a magyar hazáért és szabadságért, mert mindenik Golgota a hazaszeretnek egy-egy oltára, amelyet martírok kihullott vére avatott szentté! Lelkünknek legdrágább kincsei ez oltárok, rajtok áldozni fog a magyar örökkön örökké!

— **Közgyűlés.** A sümegi képviselőtestület f. hó 13-án rendes őszi közgyűlést tart, melynek főtárgya az 1900-ra szóló költségvetés megállapítása lesz.

— **Meghívó.** A Zalavármegyei Ált. Tanítótestület évi rendes közgyűlést 1899. aug. 24-én d. e. 9 órakor fogja megtartani Tapolcán, a polgári iskola torna-termében a következő tárgy sorozattal: 1. évi jelentés. 2. Hoffmann Mór nagykanizsai tagnak „Az új népközlai tanításterv-javaslat etikai vonatkozásai” című felolva-

sása. 3. Brauner Lajos hodosáni tagnak „A tanítói nyugdíjtörvény revíziója a tanítók szolgálati idejének szállítására vonatkozó tekintettel” című szabad előadása. 4. Kertész József nagykanizsai tag felolvasása a tanítók névnyagyasításáról. 5. Kovács Miklós felolvasása az évváró vizsgálatok eltörléséről. 6. Selmecy Imre gelsei tagnak „Az iskolakötelezettségi kor és a gazdasági ismétlő iskolák” című felolvasása. 7. A számvizsgáló- és tankönyvbíráó bizottság jelentése. 8. A járási körök részéről a központi választmányhoz terjesztett indítványok és központi javaslatok. 9. Esetleges indítványok. 10. A jövő közgyűlés helyének kijelölése. Aug. 23-án d. u. 6 órakor elölrtervezlet lesz a polgári iskola torna-termében. — Elszállásolást óhajto egyesületi tagok, nevék, állásuk és lakóhelyük feltüntetésével sziveskedjenek jó-eleve Feleki Lajos tapolcai polg. isk. tanárnál jelentkezni.

— **Szobrot Petőfinek és Jókainak!** A pápai szoborbizottságtól vettük a következő följelentést: Emeljünk szobrot e két szellemóriásnak! Öntsük ércebe a magyar nemzet e két világitó oszlopának alakját! Állítsuk fel a szobrokat itt, hol a nagyság csirái fejledezni kezdettek! Állítsuk fel a szobrokat itt, honnét világhódító utjukon megindultak! Állítsuk fel a szobrokat Pápán, azon a helyen, ahol Petőfi és Jókai iskolázott, állítsuk fel azokat Petőfi halálának 50-ik évében. Emeljünk szobrot Petőfi és Jókainak! Ne azért, mintha az emlékezet és kegyelet elhalása vagy elhomályosodásától félnénk; ne azért, mintha a nemzetnek tett nagy szolgálatokat meguntalmazni akarnók, de emeljünk szobrot Petőfi és Jókainak azért, hogy a mélyen érzett hálának tőlünk telhető, kifejezést adjunk, hogy az elismert tarozást, habár csekély részben, lerójuk. Emeljünk fel a szobrokat, hogy a jelen nemzedék érzelméről tanut állítson a jövőnek, s a jövő nemzedék példát vehessen az elmúltól. Emeljünk fel a szobrokat, hogy annak az ezer ifjunak, kiket Pápán vezetnek be az ismeretek és tudományok titkaiba, mindig szeme előtt álljon a két nagy férfi alakja s azoknak szellemétől megtermékenyüljön fogékony lelkük, buzditást nyerjen mindarra, mit igaz, szép és jónak tartunk. Ily érzelmektől áthatva és lelkesítve határozta el Pápa város társadalma a Petőfi és Jókai szobor felállítását, ily érzelmektől eltelve fordulunk mi alulirottak is a pápai Petőfi és Jókai szobor végrehajtó bizottságának nevében mindazokhoz, kik az említett elhatározást helyesnek és jónak tartják, kérve; kegyeskedjenek bennünket feladatunk megoldásában adakozásaik és gyűjtéseikkel támogatni. Kérjük továbbá: méltóztassék a kegyes adakozás és gyűjtés útján befolyt összeget, a gyűjtők és adakozók névjegyzékével együtt, legkésőbb folyó évi október hó végéig, Hermann Pál bizottsági pénztárnokhoz Pápára, (vagy egyszerűen a Petőfi-Jókai szoborbizottsághoz, Pápán) megküldeni. Az adakozásokat hírlapilag fogjuk kinyugtani. Kelt Pápán, 1899. július hóban. Dr. Fenyvessy Ferenc, Veszprém vármegye főispánja, a szoborbizottság védnöke. Dr. Hegedűs Loránt, országgyűlési képviselő a szoborbizottság elnöke. Harmos Zoltán, a pápai Jókai-kör alelnöke, a szoborbizottság társelnöke. Györi Gyula gimnáziumi tanár, a szoborbizottság jegyzője.

— **A zalavármegyei jegyzői egyesület** közgyűlése méltányolva Kovács Gyula lelépő elnöknek az egyesület érdekében kifejtett fáradhatlan tevékenységét, Kabdebó István indítványára neki jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetét és elismerését és egyhangulag új elnöknek megválasztotta. A folytatólagos választás eredménye: Molnár István I. alelnök. Baranyai Kálmán II. alelnök, Starzsinszky György főjegyző, Koltay László I. aljegyző, Dénes Jenő II. aljegyző, Scholtz Károly pénztáros. Választmányi tagok: Kálmán Lajos, Galambos István, Török Kálmán, Koller Nándor, Lohonyai Elek, Lei János, Koltay Lajos, Takács Imre, Vntskits Ignác, Árvay Gábor, Martincsevics István, Rimmer Lajos, Puly Gábor, Bezeredy István, Plichta Béla, Bolec Ede, Papp Mihály, Fehér Sándor, Zala József, Kele György, Ferency János, Szondó László, Paller János, Novák Kálmán. A jegyzői szigorú bizottságba 3 év tartamára Kovács Gyulát és Starzsinszky Györgyöt rendes, Árvay Gábort póttagul, a nyugdíjválasztmányba Kovács Gyulát és Molnár Istvánt rendes, Lohonyai Eleket póttagul választotta meg a közgyűlés, míg a folyó évi országos jegyzői közgyűlésre az egyesület képviselőitől Kovács Gyulát és Lohonyai Eleket küldte ki.

— **Keszthely város képviselőtestülete** a legutóbbi közgyűlésen foglalkozott az 1900. évi községi költségvetéssel, amelyet 89568 frt. bevétellel s 55714 frt. kiadással elfogadott a közgyűlés; a fedezetlen 16146 frtból 4521 frtot a fennálló egyeség szerint megtérít az uradalom, s így községi pótdadóval fedezendő lesz 11625 frt, ami 30% községi pótléknak felel meg.

— **Magyar név.** A helygyimnázisster megengette, hogy Feigl Adolf nagykanizsai illetőségű ugyanottani lakos, valamint kiskoru gyermekü Lajos, Margit, Jenő és Ferenc *Violára* változtathassák vezetéknevüket.

— Lássa uram, hébe-korba nagyon nehéz a mi sorsunk ...

Fordította: Róna Béta.

— **Tapolca költségelirányzata.** A tapolcai előjáróság az 1900-ra szóló költségvetést 14.166 frt. 31 kr. bevétellel és 23.559 frt. 46 kr. kiadásal irányozta elő. A mutkozó 9398 frt. 16 kr. különbség fődözésére 40 1/2 % községi pótlék szükséges.

— **Nyári mulatság.** A sümegi iparos ifjuság egyesülete f. évi augusztus hó 20-án az egyesület kertjében zártkörű nyári táncmulatságot rendez. A meghívó a mulatságra belépőjeggyel szolgál. Kezdeté 6 és fél órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság augusztus 27-én lesz megtartva.

— **Lengyel Armin dr.** csabrendeki körorvos-tól a Böhm Vilmos-féle válasza ismét kaptunk egy levelet, melyben kijelenti, hogy a levél szerzőjének **Lób Ignác** tak. pénztári titkárt tartja. A levélnek erősen személyestérre csapó hangja ki van zárva lapunkból s azért nem közölhetjük.

— **A katonai ellenőrzési szemlét** vármegyénk területén a következő sorrendben tartják: Keszthelyen október hó 5, 6, 7-én, Pácán október hó 9, 10, 11-én, Zala-Szent-Gróton október hó 13, 14-én. Sümegen október hó 16, 17. és 18-án, Tapolcán október hó 20., 21. és 23-án Balatonfüreden október 25., 26. és 27-én, Nagy-Kanisán október 9. és 10-én a járásra, 11 és 12-én a városra nézve. Letenyén október 5. és 6-án, Perlakon október 9. és 10-én, Csáktornyán október 12., 13. és 14-én, Alsó-Lendván október 16., 17. és 18-án, Nován október 20-án, Zala-Egersze- gen október 23-án a járásra, 23-án a városra nézve.

— **Gazdasági tudósítás.** Csabrendeki levele- zőnk írja: A száraz időjárás nagyban elősegítette a munkálatokat és így határunkban is az aratás bevégeződött. Helyenkint pedig nemcsak a próba- csepléseket eszközölték a gazdák, hanem a csepléssel el is készültek. Az idei termési hozam a közepesnél semmivel sem emelkedik magasabbra, vagyis közepesen aluli termés volt; búza 6—7 q-át ad egy kat. hold, rozs 5—6 q-át. A zab kielégítő eredményt mutat. A szárazság, mely az aratási, hordási, cseplési, és szénagyújtási munkálatoknak kedvezett, nagyobbára hátrányos befolyást gyakorol a kapás növényekre. A tikkasztó hőség a kukoricát és a kertjé veteményeket visszavetette és ezekre az eső nagy áldás volna. (Azóta megkap- tuk ezt az áldást, de keveset. Szerk.) A legelők helyenkint egészen lesültek. A takarmány közepesen sikerült. A szőlők permetezése még mindig folyik; a szárazság és rekkenő hőség a bogycák fejlődését több helyen nagyon is észrevehetően akadályozza. Gyümölcsös oly kevés van, hogy a háziszükségletnek sem elegendő és ez is rossz. A marhaállomány egészséges. Munkaerő- ben nincs hiány.

— **Adó.** A folyó év III-ik negyedére járó adó augusztus 15-vel esedékessé válik, amire az adózó közönség figyelmét főlhívjuk.

— **Tüz Folyó** hó 10-én este 8 órakor Győri Mihály sümegi lakosnak disznója kigyuladt. Somogyi Sándor nevű 12 éves fiu az uccáról rögtön észrevette a bajt és tüzet kiáltott. Vekler Lajos és Molnár Lajos szerencsére azonnal ott termettek s az udvaron készleltben levő vízzel a tüzet azonnal eloltották. Ime, a tüzrendőri szabályzatnak az az intézkedése, hogy az udvaron feltűnő helyen vizet kell tartani, mely üdvösnek bizonyult. Ezuttal tisztán ennek köszönhető, hogy nagyobb veszedelem nem támadt.

— **Országos vásár.** A Csabrendeken folyó hó 10-én tartott lőrinci vásár igen silányul ütött ki. A zsibvásár kicsiny, marha nagyon kevés volt, kereskedő alig jelentkezett. Nem csoda, ugyane napon Keszthelyen és Vasvárott is volt országos vásár.

— **Bábihány vármegyénkben.** A vármegye területén 106 községi bábai állás van üresedés- ben, minek legfőbb oka az a nyomoruságos fi- zetés, melyben ez ideig a községi bábak részesül- tek. A vármegye törvényhatósága legközelebb javítani fog ezen az állapoton, amennyiben a vármegyei t. főorvos javaslata alapján 100—120 frtban fogja megállapítani évi díjazásukat azon kívül minden szülésnél a segédkezési díjat 1—3 forintban.

— **Szarkák.** A szomszéd Gyömöröben is fészkelnek a szarkák. már t. i. olyan szarkák, akiknek két lábuk van ugyan, de szárnyaik hiányzanak. Abban is különböznek az erdő-mező szarkájától, hogy nem csupán a csillogó tárgya- kat csenik el, hanem egyéb hasznos dolognak is hamarosan lába kél, ha hozzáférközhetnek. Látogatásainknak legkedveltebb tere a plébánia udvara és kertje. Tavál három szekér széna és két öl fa tünt el a szarkák révén. Van a plébá- niának igen szép gyümölcsöse, de nem igen szedheti gyümölcsét, megelőzik a szarkák s éretlenül ellopkodják, úgy hogy a gazda egyik másfák fa terméséből még izelítőt sem kapha- tott. De addig járnak a szarkák a gyümölcsre, míg lépve mennek. Az idén is elescentek 4—5 mérőre való gyümölcsöt, midőn végre folyó hó 8-án reggel sikerült az egyik jómada- rat Dávoti (Pali) József személyében rajtakapni.

Most majd a jómadar kalitkába kerül. Az eset talán a többieket elhessegeti.

— **Marharakodó állomás.** A földművelésügyi miniszter az államvasutak kezelése alatt álló Dunántúli h. é. vasutak vonalán fekvő **Bak állomást** marharakodó állomásul engedélyezte.

CSARNOK.

A „legszebb“.

A d... i gyalogezred tisztjé kaszinójában tanácskozást folytatott több tiszt. Ugyanis ő felsége kilátásba helyezte látogatását s minél fényesebb fogadtatásról kellett gondoskodni.

A tiszték megbeszéltek a fogadás részle- teit s szóba került a hölgybizottság is, melybe már kiszemelték a város legszebb hölgyeit.

— De melyik hölgy fogja ő felségének az aranyserleget átnyújtani, — kérde Dodo fő- hadnagy.

— Természetesen a legszebb, — mormogta Hegyesy százados.

— Hm, ez éppen a bökkenő! Nos, Eper- jessy hadnagy ur. ön nagyon találékony ember, hogyan válasszuk ki a legszebb hölgyet, anél- kül, hogy a többiek sértve érezzék magukat? — kérde Dodo főhadnagy a mellette ülő ifju had- nagyhoz fordulva.

— Azt hiszem, legjobb volna valami szépsé- gversenyt rendezni.

— Ugyan, hadnagy ur. D-ben szépségver- seny! Nem vagyunk Spaaban — ellenkezett az ezredes.

— Nos nem is úgy képzelem, hanem e hé- ten lesz a kaszinóbál, s akkor a legünnepltebb bálkirálynőre bizzuk ezt a feladatot. Az érde- kelt hölgyeket azután bizalmasan értesíthetjük erről a határozatról.

— Nem is olyan rossz terv — szolt He- gyesi százados — fogadjuk el. Ugy is lett. Eper- jessy hadnagy ajánlatához az összes tiszték hoz- zájárultak.

Néhány nappal később a város egyik ele- gáns cukrászdájában több fiatal leány fagyaltot- zott, élénken tárgyalva a nap eseményeit. Termé- szetesen legtöbb szó a kaszinóbálról meg a vele kapcsolatos szépségversenyéről esett.

— Bizonyára Kunváry Ida lesz az est királynője, szolt az egyik szépség.

— Ezt nem merném állítani. Eperjessy Lóla is vetélkedik Idával — ugy-e Ella?

— Ugyan hova gondolsz! Az ő tisztátlan arcborével szóba se jöhet, — vetté ellen a kér- dezett, aki nem nagyon rokonszenvezett a kér- dezett hölgygel.

— Hiszen ha ez nem volna, akkor kétség- kívül ő volna a legszebb. . . .

— Pedig ezen könnyen segíthet! Hiszen legerősebb udvarlója Johnsen dr., a patikus — jegyzé meg csipősen Ella.

— Ez nem való Eperjessy Lólához, aki különben sem viszonozza érzelmeit.

Igy tereferáltak a hölgyecskék s persze mindegyik maga szeretett volna a legszebb lenni.

Délután Eperjessy hadnagy, szokása szerint, Johnsen dr.-hoz, testi-lelki jóbarátjához ment, hogy egy kissé beszélgesse vele. A hadnagy, aki nem törődött annyit nemesi rangjával, mint büszke nővére, nagyon szerette volna, hogy barátja egykor nővére férje legyen. A két jóba- rát melegen üdvözölve egymást, beszélgetni kezdtek s csakhamar a magas látogatás meg a kaszinóbál került szóba. Johnsen dr. bár nem volt jogosítva a megjelenésre, nagyon érdeklő- dött a bál s különösen a szépségverseny iránt.

— És mit gondolsz, kié lesz a győzelem? — kérde a hadnagy.

— Legnagyobb kilátása az ezredes leányá- nak, Kunváry Idának van mert először is a parancsnok leánya, s aztán szépség dolgában senki sem vetélkedik vele.

— A társadalmi állás egészen mellékes, fő a szépség!

— Lóla nővéred kiállná a versenyt az ezredes leányával, ha. . .

— Igen, ha nem volna az a kellemetlen borbaja, akkor bizonyára ő volna a legszebb a bálon! De hát ezen már nem segíthetünk!

— Hátha?! szolt Johnsen dr. mosolyogva.

— Ha tudnál egy szert és meggyógyítanád Lolát, hidd el, inkább meghódítanád az ő büszke szívét, — szolt Eperjessy, aki ismerte nővére hiuságát.

— O, hisz tudnék egy csálhatatlan szert, de az csak nem járja, hogy én ajánljam föl neki!

— Nem is szükséges! Ha tudsz egy szert — amiben különben kételkedem — akkor nem nehéz azt diszkrétan a toilette-asztalára csem- pészni. De, mondom, nem adok semmit e sze- rekre; Lóla már annyit próbált, hogy az hiszem, nem segít rajta semmi.

— Biztos vagyok benne, hogy ez a szer beválik. Bocssás meg, rögtön itt leszek. A gyógy- szerész távozott s pár perc múlva néhány kel-

lemes illatu kartonnal tért vissza. Ime, ez az a kitűnő toalett szappan, melyet számtalanszor oly pompás eredménnyel használtak.

— Nos, igazán kíváncsi vagyok, meg lesz-e a kívánt eredménye.

A kaszinóterem tündéres fényben uszott. A ragyogó egyenruhák, sok szép hölgy gyönyörű öltözékek, drága ékszerek elragadó látványt nyújtottak.

— Hallod pajtás, ugyancsak nehéz felada- tunk lesz nekünk, pályabíránk — szolt Hegyesy százados Dobó főhadnagyhoz.

— Ahogy vesszük! válaszolt emez. Látod én már tudom, kinek ígertem oda Paris almáját.

— Nos? kérde kíváncsian a százados.

— Nem akarok indiszkrét lenni, remé- lem, megegyezik majd a bajtársak izlése az enyémmel.

Hasonló beszélgetés folyt a terem többi sarkában; általában az a nézet kerekedett fölül, hogy vagy Kunváry vagy Eperjessy kisasszonyé lesz a győzelem.

Az utóbbit alig győzték csodálni. Külön- sen a hölgyek ámultak, s nem tudták felfogni, hogyan tehetett hirtelen szert ilyen fehér, üde arcborre. Kiténően, fesztelenül mulatott mindenki, csak Kunváry Ida nem, ki fájdalmasan tapasztalta, hogy Eperjessy Lolában hatalmas vetély- társra akadt.

Időközben tanácskozásra ültek össze a kijelölt helyen.

— Azt hiszem, hogy mivel több bajtárs rokonságban áll a pályázó hölgyekkel, s külön- ben is kissé kényes a dolog, legjobb, ha titkos szavazással döntünk — szolt az egyik bíráló.

Az ajánlatot egyenhangulag elfogadták s csakhamar megtelt egy csákö szavazólapokkal, melyeket a parancsnok feszült várakozás közt felolvasott. Azután kihirdette, hogy Eperjessy Lóla kisasszonyra esik a legtöbb szavazat.

Az ifju hölgy csak úgy sugárzott a boldog- ságtól, mikor masnap megtudta fivérével az eredményt.

— Óh mindezt csak neked köszönhetem, mert asztalomra tetted azt a megbecsülhetetlen kozmetikumot.

— Nem tagadom, de magát a szert nem nekem, hanem annak köszönheted, aki megér- demli, hogy több figyelemben részesítsd. Hagyj fel az előítéletekkel, s ne feledd, milyen dicső- séget köszönhetsz neki.

— Tudom, hogy kiről beszélsz, s megfo- gadom a jó tanácsot. Csak azt csodálom, hogy erről a szerről eddig nem hallottam; hogy is hívják?

— Ez a szappan a Byrolin szappan, dr. Graftól, melyet a dr. Graf és Társa bécsi vegyé- szeti gyárában a hírneves Byrolinból készítenek. A Byrolint a legelső orvosok mint kitűnő bőrá- poló és szépség szert ajánlják s nemcsak télen hanem különösen nyáron minden jobb háztar- tásban nélkülözhetetlenné vált.

— És van még más toilette cikk is Byro- lin néven?

— Ó igen. Johnsen dr. a napokban az említett Byrolinon és Byrolin-szappanon kívül még több Byrolin-készítményt is mutatott, de csak a Viktoria-Byrolinra emlékszem, mely kitűnő sajtóságánál fogva különösen alkalmas arra, hogy a különféle krémeket kiszorítsa.

— Ó máttól fogva csakis Byrolint haszná- lok, s ugyancsak megrakom vele toilette-asz- talomat, — kiáltott vígan Lóla, megölelve fivérével.

— De magad hozod el a szereket Johnsen dr. tól!

Lóla pajkosan intett, s eltűnt.

Most pedig rövid leszek. A legfelsőbb lúto- gátás öröme a város ünnepi dísz öltött, s ő felsége teljes megalégedésének adott kifejezést a valóban imponzáns fogadtatás fölött.

A legboldogabbak közé tartozott az a pár, amely az esti homályban szorosan egymáshoz simulva haladt végig az uccán. E két boldog nem volt más, mint a nap királynője Eperjessy Lóla és Johnsen dr. gyógyszerész.

— Ó, milyen híres kis mennyasszonyom van, — suttogta a fiatal ember gyengéden.

— És én kinek köszönhetem ezt a szoren- csét? kérde Lóla vőlegényére pillantva. Csak neked!

— Nem, édesem, — ellenkezett a gyógy- szerész — nem nekem, hanem a felülmulhatat- lan Byrolin-nak!

Indiszkrét.

Szerkesztői izenet.

L. A. dr. Csabrendeken. Bocsnát, de levelet, mely erős személyes éllel harmadik személyt von bele az ügybe, nem lehet közölnünk.

2772/ik. 1899.

Arverési hirdetés kivonat.

A sümegi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a sümegi takarékpénztár végrehajtónak Kovács Vendel végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és jár. iranti végrehajtási ügyében az arverést a sümegi kir. bíróság területén levő szentgrottpolgárvárosi 445 sz. tjkvben I 1-7 sor 323, 410, 434, 479, 635, 756, 726 hrsz. alatt felvett ingatlanból Kovács Vendel és neje Kovács Anna tulajdonul felvett ingatlanra 307 frt; az 518 sz. tjkvben f alatt 1/4 részben Kovács Vendel, 1/4 részben Steiner Mihály és 1/4 részben Kovács Anna Nemet Istvánné tulajdonul felvett 1 sor 324 hrsz. ingatlanra 83 frt; 2 sor 411 hrsz. ingatlanra 116 frt; 3 sor 435 hrsz. ingatlanból Kovács vendel és neje Kovács Anna Nemet Istvánné tulajdonul felvett 1 sor 757 hrsz. alatt 1/4 részben Kovács Vendel, 1/4 részben Kohlman Imre és neje Schreiner Juliánna, 1/4 részben Kovács Anna Nemet Istvánné tulajdonul felvett ingatlanra 190 frt; a 139 sz. tjkvben I 1-2 sor 199, 201 hrsz. alatt Kovács Vendel tulajdonul felvett ingatlanra 300 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi október hó 12 Szent-Grottpolgárváros** községhez tartozó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 35 frt; 30 frt 70 krt; 8 frt 30 krt; 11 frt 50 krt; 5 frt 3 krt; 5 frt 50 krt; 5 frt 20 krt; 4 frt 20 krt; 8 frt 60 krt; 19 frt; 30 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX tc 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt 3. sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság: Sümegen, 1899. év június 13. napján. Szerdahelyi kir. albiró.

3075/ik. 99.

A bírósági végrehajtó jelentése a pesti magy. keresk. bank és csatlakozott társai végrehajtatóknak Steiner Salamon végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében

Végzés:

Mint hogy a kiküldött bírósági végrehajtó a 2298/99 sz. alatt kibocsátott arverési hirdetéssel elrendelt arverést nem fogadtatotta, ennél fogva a tkvi hatóság kibocsátja a következő

Arverési hirdetményt:

A pesti Magyar kereskedelmi bank és csatlakozott társai végrehajtatóknak Steiner Salamon zala-szentgrotti lakos elleni végrehajtási ügyében ifju Schlesinger Mór pápai lakos utóajánlata folytán az újabb arverés az 1881. évi LX tc 187 §-a alapján a zalaegerszegi kir. törvényszék (a sümegi kir. járásbíró) területén levő csafordi 736 sz. tjkvben f 3 sor 1068b hrsz. alatt Steiner Salamon tulajdonul felvett ingatlanra 881 frt 10 kr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az arverés megtartására határidőül **1899. évi szeptember hó 1. napjának** délelőtti 10 óra **Csaford** község házához tüzetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak utóajánlatot tevő kivételével az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 106 frt 40 krt kpben vagy az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénz-

nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az első az arverés napjától számítandó 30 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 180 nap alatt, minden egyes vétel-ári részlet után az arverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az 1881. évi december 6. án 39425/l. M. sz. alatt kelt rendeletben előírt módon a sümegi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az ezen ár. hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított ár. feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és Csaford község házában tekinthetők meg.

Ezen ár. hird. egy példány a bíróság hirdetésnyi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az arverési feltételek pedig megtekinthetők végett egy-egy példányban Csaford község előljárási igazgatójának, nemkülönben ezen ár. hirdetés egy-egy példány a szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előljárási igazgatóihoz megküldetni és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen ár. hird. törvényszerű kivonata a Sümeg és Vidéke c. helyi lapban egyszeri közzététel végett végrehajtató ügyvédjének kiadatni rendeltetik, a ki utasítatik, hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az ár. foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Ezen ár. hird. az egyidejűleg megállapított ár. feltételekkel együtt az 1881. évi LX tc. 153 §-a intézkedéséhez képest a kereset hozott első végzésre előírt szabályok szerint az érdekelteknek megküldetni

rendeltetik.

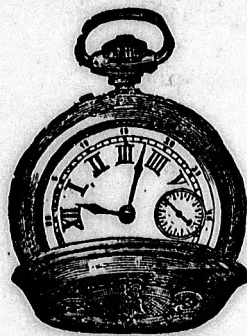
A kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál Sümegen, 1899. évi június hó 24. én. Szerdahelyi kir. albiró.

A n. é. közönség figyelmébe!

Egyedüli eláruló Sümeg és környéke részére **Würzburger Jakob cég Sümegen.**

Sümegen, az Árpád-utcában egy bolthelyiség f. évi okt. hó 1-ére bérbe adandó. Bővebbet **Epstein Vilmos A. tulajdonosnál.**

FRISCH SAMU

aranyműves, műórás kerékpárraktára

Keszthelyen, Fő-utca (Schweiger-féle ház.)

- 14 karátos karika gyűrű 2.80
- 14 karátos arany női gyűrű 2.80
- 14 karátos arany pecsét gyűrű 4.50
- 14 karátos valódi gyémánt gyűrű 6.50
- 14 karátos arany függő 1.50
- 14 k. v. opál s. különf. drágakő függő 4.50
- 14 k. val. gyém. függő patent 9.50
- Hölgyláncok 14 karátos arany 12.65
- Uri láncok 14 karátos arany 15 frttól.

Arany és ezüst órák.

- Valódi svájci nikl órák 4.—
- Ezüst kristály remontoir óra 6.—
- Ezüst duplaf. remontoir óra 8.—
- Ezüst duplaf. rem. (anker) óra 9.—
- Ezüst kristály rem. (női) óra 6.—
- Ezüst duplaf. rem. (női) óra 8.—
- 14 kar. női arany rem. óra 13.—
- 14 kar. uri arany óra duplaf. 35.—
- 6 pár ezüst evőkészlet 12.—
- 6 pár esemege (dessert) evőkészlet 8.—
- 6 db. kávékanál 8.50
- Legújabb svájci ébresztő órák 2.—
- Ezüst láncok minden legújabb mintákban 1.50-től feljebb,
- Tiszta ezüst melltűk (brosok) .80

Mindennemű javítások elfogadtatnak, ugyszintén mindennemű vésések a legjutányosabb árban. Régi törött aranyat a legmagasabb árban megveszek, vagy új tárgyakkal becserélek.

Tiszta ezüst karperecek .80 Nyaklánc szívvvel 1.75 krtól feljebb.

Kizárólagos képviselője a **Steyri fegyvergyári „Waffenrad“**

kerékpároknak

Keszthely, Tapolca, Kéthely és Marozsai városok részére.

Raktár **BAMBUSZ** és lánc nélküli kerékpárokból.

Ajánlja az érdeklődők b. figyelmébe a legújabb rendszerű kerékpárokat eredeti gyári áron.

Legújabb pneumatik kerékpárok (új modell) 100 frt; kevésbé használt, jó karban levő kerékpárok 40 frtért kaphatók.

Betanítás vevőknek ingyen. A gépekhez az összes alkatrészek kaphatók.

Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is.